

РЕШЕНИЕ

№ 6728

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12341** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Кооперация Лъч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представлявано от управителя Д. П. Р., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221021001179-091-001/17.08.2023г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. Димитрова Т. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1652/17.11.2023г., издадено от заместник-директора на Дирекция "ОДОП" С., с което е потвърден Ревизионен акт № Р-22221021001179-091-001/17.08.2023г. в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за периодите от м. 01.2016г. до 08.2016г. и от м. 10.2016г. до м. 12.2020г. в общ размер на 314 001.19 лв. и лихви за забава в общ размер на 166 883.15лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че за реалността на доставките са ангажирани множество доказателства, както и че са извършени плащания към доставчиците. Сочи, че липсата на кадрова, техническа и ресурсна обезпеченост на контрагентите му не е основание за отказ на данъчен кредит и формиране на извод за нереалност на доставките и в тази връзка се позовава на решение на СЕС, постановено по дело С-324/2011. Иска от съда отмяна на РА, в оспорената част, като

незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Ч., поддържа жалбата. Претендира съдебно-деловодни разноси.

Ответната страна – Директор на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура-не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021001179-020-001 от 26.02.2021г., връчена на 11.03.2021г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221021001179-020-002/09.06.2021г., с която е възложено извършването на ревизия на „Кооперация Лъч“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2016г. до 31.12.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021001179-092-001/10.09.2021г., срещу който е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Към последното са приложени следните писмени доказателства: оборотни ведомости, инвентарни книги, дневник на сметка 501, оригинали на договори, допълнителни споразумения, приемо-предавателни протоколи, фактури за покупки и продажби, касови бонове, разходни касови ордери, вносни бележки и др. /общо 6 класъора документи/. Същото е разгледано и преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221021001179-091-001/17.08.2023г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 14.09.2023г. Установени са допълнителни задължения по ЗДДС, произтичащи от извършени корекции на декларираните резултати, вследствие на отказано право на данъчен кредит и начислен данък, поради неоснователно издадени кредитни известия /КИ/. Извършени са и корекции на данъчните основи на декларираните доставки, поради непредставени първични и вторични счетоводни документи.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност. Представени са част от изисканите документи. По реда на чл. 115 от ДОПК са извършени посещения на декларираните от дружеството адрес за кореспонденция и адрес на управление, обективирани в Протоколи, при които не са установени лица за контакт с приходните органи. На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на основни доставчици и клиенти, за резултатите от които са съставени протоколи, подробно описани в РД.С Протоколи са приобщени доказателства събрани в хода на извършени насрещни проверки на жалбоподателя. „Кооперация Лъч“ ЕООД е декларирала облагаеми доставки със ставка 20%, получатели по които се явяват дружества установени на територията на страната. На част от клиентите са инициирани проверки, в хода на които са изискани доказателства, удостоверяващи реалното

изпълнение на фактурираните доставки на стоки и услуги. От „ТЕЛЕЛИНК ИНФРА СЪРВИСИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], са представени копия на фактурите издадени от жалбоподателя, с приложени към тях съпроводителни документи. Съгласно ангажираните приемо-предавателни протоколи и възлагателни писма, с изключение на фактури № 0... 1490/19.05.2020г., № 0...1496/30.07.2020г., № 0... 1506/31.08.2020г. и № 0... 1516/30.09.2020г., отнасящи се за извършени СМР на обект - Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ клон териториално поделение В., останалите издадени от жалбоподателя документи удостоверяват дейности /услуги по протокол, строителни работи, плащане по договор и др./ по изпълнение на проекти - „Изграждане на автоматизирана система за наблюдение по българо-сръбската граница“ с обект [населено място] и „Разширяване на интегрираната система за гранично наблюдение на българо-турската граница - изграждане на сензорни линии за наблюдение“. От проверяваното дружество не е представена информация за лицата, участвали при преговорите, както и за изпълнението и предаването на фактурираните работи. Липсват доказателства за водената търговска кореспонденция и за критериите, по които „Кооперация Лъч“ ЕООД е избрана за изпълнител.

За доказване реалното изпълнение на фактурираните доставки от страна на жалбоподателя са представени документи, идентични с тези ангажирани от клиента. Като отново не са посочени лицата участвали при фактическото изпълнение на доставките, мястото, на което са извършени услугите и резултатите от тяхното изпълнение. Отбелязано е, че липсват и предадени от страна на възложителя писмени задания и проекти, както информация за начина на калкулиране цените на услугите.

От органите по приходите са направени аналогични констатации и при насрещните проверки на останалите клиенти, в т.ч. „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ, АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ВИАН 98“ ООД, ЕИК[ЕИК], „РЕГАЛ АУТО“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК], „ПРОФИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК], „ТРИЕРА“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК], „ОПТИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ И СИСТЕМИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ФИН КО 2001“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК] и „СЕЙНТ ДЖОРДЖ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В отговор на връчените им искания са представени копия на фактури, договори, допълнителни споразумения и приемо-предавателни протоколи, документиращи получените доставки на стоки и услуги. Отбелязана е липсата на информация досежно лицата, участвали при фактическото изпълнение на доставките, мястото, на което са извършени услугите и резултатите от тяхното изпълнение. По отношение на разплащанията е посочено, че основно са извършени на каса в клонове на „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.

Прието е, че ангажираните с възражението срещу РД доказателства не удостоверяват по категоричен и безусловен начин реалното изпълнение на декларираните от ревизираното лице облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС, поради което с РА е определена нулева данъчна основа по всички фактури. Независимо от това е приложена разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС, съгласно която данъкът е изискуем и от всяко лице, което го посочи във фактура и/или известие по чл. 112 от с.з. На следващо място, за м. 09.2016г. е начислен ДДС в размер на 2 120,40 лв., вследствие на непризнати кредитни известия /КИ/ с получател „ВЕДАРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. С цел установяване на основанията за издаване на процесите КИ на „ВЕДАРТ“ ЕООД е извършена насрещна проверка, в хода на която дружеството не е открито на декларирания адрес за кореспонденция, поради което изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и писмени обяснения не са

представени. Единствените доказателства, касаещи спорните документи се явяват ангажираните с възражението копия на кредитните известия и приложените към тях квитанции за върнати суми от клиента. Констатирано е, че липсват договори, във връзка с които са издадени фактурите, както и споразумения или други документи свидетелстващи за прекратяване на търговските отношения между страните. Предвид изложеното е прието, че извършената корекция е без основание. Вследствие на което начисления със знак „минус“ ДДС /2 120,40 лв./ не е признат при формиране на резултата за посочения период, и със същия е увеличен размера на начисления данък за извършените продажби.

По отношение на получените доставки от „ЕВРОПАПИР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕКСТРАПАК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ГОСПОДИНОВИ СТРОЙМАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ЕМА“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ВАЛТЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕЛИЦА 3“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АЙ ПИ ЕН БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ШАРКОВ ИНКОМ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „КОНКУРЕНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ВАЛЕРИЙ С И М ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК], е установено, в отговор на връчените им искания за представяне на документи, че същите писмено са заявили, че не са имали търговски взаимоотношения със жалбоподателя и не са издавали фактури с такъв получател, като доказателства досежно процесите доставки не са ангажирани и от страна на жалбоподателя.

Установени са липсващи насрещни документи /продажни фактури с получател ревизираното лице/ в дневниците за продажби на „ТАШЕВ ГАЛВИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ИНТЕРНЕНГЪНЪЛ ТРАНС КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. По отношение на тях /40 фактури, издадени от „ТАШЕВ ГАЛВИНГ“ ООД и 18 фактури, издадени от „ИНТЕРНЕНГЪНЪЛ ТРАНС КО“ ЕООД/ доставчиците са декларирали писмено, че са издадени на други клиенти.

Относно доставките от „Активиа ауто“ ООД, с предмет разнообразни авточасти, на доставчика е извършена насрещна проверка, в хода на която са представени копия на процесите фактури, с приложени към тях спецификации, с които управителя потвърждава доставките на авточасти към „Кооперация Лъч“ ЕООД. В приложените съпроводителни документи са описани видовете авточасти и аксесоари, техните количества, единична цена и обща стойност. Така описаните доказателства са ангажирани и от страна на жалбоподателя, като в допълнение с възражението са представени и фискални бонове за извършени плащания. По отношение на същите е констатирана липсата на идентификационни данни и положени върху спецификациите подписи, на лицата, участвали при приемо-предаването на стоките. Не са представени транспортни документи, с данни за мястото на натоварване и разтоварване на стоките, както и информация за последващата реализация на закупените авточасти и аксесоари.

На следващо място е изготвено ИПДПОЗЛ до „ЕВРО КЪМПАНИ 09“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в отговор на което не са представени документи и писмени обяснения. Установена е липсата на договори № Л-1-Е и № Л-3-Е, както и на информация досежно фактическите изпълнители на фактурираните услуги. На „ЕВРО КЪМПАНИ 09“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС, включително за данъчните периоди, през които са декларирани, спорните доставки към „Кооперация Лъч“ ЕООД, приключила с РА № Р-22221121001225-091-001/27.06.2022г., съгласно който не са извършени реални доставки по декларираните от дружеството продажби. Предвид това е определена нулева данъчна основа и е приложена нормата на чл. 85 от ЗДДС.

Аналогична е ситуацията и по отношение на представените доказателства, касаещи доставките от „ЧЕЗ-КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ИНФОЛОГ-33“ ЕООД ЕИК[ЕИК] и „ИНЛАГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Отражение при формиране на изводите за липса на основания за приспадане на данъчен кредит са оказали също така и констатациите по приключилите ревизионни производства на „МАШИНКОМЕРС 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ФИН КО 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Както и констатираните разминавания между положените върху документите подписи от управителите на преките доставчици, с тези от образците, публикувани в Търговския регистър и установената свързаност между част от дружествата.

Предвид изложеното, с РА изцяло е потвърдено направеното с доклада предложение за установяване на задължения и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, и чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, включени в дневниците за продажби през ревизираните периоди.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1652/17.11.2023г., с което е изменен и потвърден. Предмет на настоящото съдебно производство е РА, в частта, потвърдена с Решение № 1652/17.11.2023г. на Директора Дирекция „ОДОП“, за установените резултати по ЗДДС за периодите от м. 01.2016г. до 08.2016г. и от м. 10.2016г. до м. 12.2020г. в общ размер на 314 001.19 лв. и лихви за забава в общ размер на 166 883.15лв.

По делото не се оспорват фактите, установени в хода на ревизионното производство. Спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на РА, в оспорената част относно реалността на спорните доставки.

В хода на съдебното производство, е изготвено заключение по ССЧЕ на ВЛ- Ю. Г. Д., неоспорено от страните и прието и кредитирано от съда като обективно и компетентно. От заключението по ССЧЕ, по поставените задачи, въз основа на доказателствата, приети по делото и извършени от ВЛ справки, се установява, че: са издавани първични счетоводни документи от „ЕВРОКЪМПАНИ 09“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за доставки към „Кооперация Лъч“ ЕООД за периода от 08.01.2018г. до 24.06.2019г., размерът на данъка е отразен като задължение към бюджета. Фактурите за доставки за периода от 08.01.2018г. до 24.06.2019г. са включени в дневниците за продажби на „ЕВРОКЪМПАНИ 09“ ЕООД за съответните данъчни периоди. Относно издадени фактури през ревизирания период от доставчик „ИНТЕРНЕСЪНЪЛ ТРАНС КО“ ООД с ЕИК[ЕИК], експертизата установява, че фактурите за доставки, които са включени в дневниците за продажби от „ИНТЕРНЕСЪНЪЛ ТРАНС КО“ ООД с ЕИК[ЕИК] са включени в Справката декларация и дневника за продажби на доставчика за съответните данъчни периоди. Във фактурите е записано, че плащането е извършено в брой в деня на издаването на съответната фактура.

Относно издадените фактури през ревизирания период от доставчик „ЧЕЗ-КО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], ВЛ установява, че първичните счетоводни документи са издавани за процесните периоди, данъка в тях е отразен на отделен ред като задължение към бюджета за съответния данъчен период. По задачата дали „Кооперация Лъч“ ЕООД правилно е осчетоводило доставките във връзка с издадените фактури по горепосочените доставчици, вещото лице е заключило, че в счетоводството на „Кооперация Лъч“ ЕООД правилно са осчетоводени доставките във връзка с

издадените фактури от доставчиците: „ЕВРОКЪМПАНИ 09“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ТРАНС КО“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „ЧЕЗ-КО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В хода на съдебното производство е извършена и допълнителна съдебно счетоводна експертиза от ВЛ- Ю. Г. Д. със задача относно издадени фактури през ревизирания период от доставчик „Активиа ауто“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Установено е, че от „Активиа ауто“ ООД са издавани първични счетоводни документи за доставки към „Кооперация Лъч“ ЕООД за периода от 30.01.2016г. до 30.04.2018г., размера на данъка е отразен като задължение към бюджета. От анализа и съпоставка между издадените фактури от доставчик „Активиа ауто“ ООД и извършените плащания от „Кооперация Лъч“ ЕООД експертизата е установила, че фактурите за доставки за периода от 30.09.2016г. до 30.04.2018г. са включени в дневниците за продажби на доставчик „Активиа ауто“ ООД за съответните данъчни периоди, както и, че фактурите за доставки са включени в дневниците за продажби за процесните периоди. Извършените плащания на данъчната основа и размера на данъка по фактурите за периода от 30.09.2016г. до 30.04.2019г. са извършвани на каса в деня на издаването на всяка фактура. От анализа на наличните в съдебната преписка първични и вторични счетоводни документи за „Кооперация Лъч“ ЕООД и от допълнително получената информация от ТД на НАП П. вещото лице е достигнало до извод, че дружеството правилно е осчетоводило процесните фактури за доставки от „Активиа ауто“ ООД.

По делото са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи електронното връчване на документи и компетентността на лицата, които са ги извършили.

По делото са представени и приети Заповед № 15480/31.10.2023г. и Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/09.06.2023г. изд. от Изп. Директор на НАП, с които се удстановява, че процесният РА, издаден от Д. К., е издаден по заместване на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, поради което и същия е издаден от компетентен орган и съдът не констатира пороци, обосноваващи отмяната му на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК,

ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която й да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. По аргумент на цитираните разпоредби на директивата, транспонирани и във вътрешното законодателство, изискуемостта на данъка по доставката предполага наличие на осъществена облагаема доставка. По смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, доставката на услуга представлява фактическо престиране на определен резултат, вследствие извършването на определени дейности. Според чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. От анализа на посочената законова разпоредба се налага извод, че, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена такава.

Друго необходимо условие за законосъобразно възникване и упражняване на право на данъчен кредит по пряка доставка е по безспорен начин да се установи получаването на стоката/ услугата от правоползващия именно от доставчика, посочен като такъв във фактурата.

В конкретния случай спорът е дали са налице реални доставки от дружествата „ЕМА“ ООД, „ЕВРОПАПИР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ГОСПОДИНОВИ СТРОЙМАРКЕТ“ ООД, „ЕКСТРАПАК“ ЕООД, „ВАЛТЕР“ ЕООД, „АЙ ПИ ЕН БЪЛГАРИЯ“ ООД, „ЕЛИЦА 3“ ЕООД, „ШАРКОВ ИНКОМ“ ООД, „КОНКУРЕНТ“ ЕООД, „ВАЛЕРИЙ С И М ГРУП“ АД, „ТАШЕВ ГАЛВИНГ“ ООД, „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ТРАНС КО“ ЕООД, „АКТИВА АУТО“ ООД, „ФИН КО 2015“ ЕООД, „ЧЕЗ-КО“ ЕООД, „ИНФОЛОГ-33“ ЕООД, „ЕВРО КЪМПАНИ 09“ ЕООД и „ИНЛАГ“ ЕООД.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по –горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС не са опровергани. За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена.

Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки, като органите по приходите са изискали от същите да предоставят документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното изпълняне на фактурираните доставки към „Кооперация Лъч“ ЕООД.

Макар и да приемем, че ревизираното лице, не носи отговорност за поведението на своите доставчици, възможностите им за кадрова и техническа обезпеченост или техни задължения към приходната администрация, всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация.

Следва да се отбележи, че органите по приходите са установили, че част от сочените за доставчиците в представени писмени обяснения декларират, че не са извършвали доставки, съответно не са издавали спорните фактури на „Кооперация Лъч“ ЕООД. Констатирани са още, че липсват доказателства, удостоверяващи по категоричен начин прехвърлянето на стоки между участниците в сделките. Единствените съпроводителни документи са приложените към фактурите спецификации, които дори и да бъдат приети за вид предавателни документи, не могат да послужат за годни доказателства, доколкото не съдържат идентификационни данни и подписи на лицата.

Видно от събраните доказателства в ревизионното производство не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчиците, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и доказателства за реално предаване на стоките между доставчиците и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници. Липсват и доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Такива документи не са представени и в хода на съдебното производство.

Представените документи от жалбоподателя не обосновават по категоричен начин извода, че фактурираните доставки от посочените по-горе доставчици са реално извършени. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди, респективно, че не са налице пречки за упражняването на това право, предвидени в действащите за ревизирания данъчен период материалноправни норми.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6/ 9 от ЗДДС не са опровергани.

Представените документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото. От представените доказателства обаче, не се доказва реалност на доставките по процесните фактури. Част от доставчиците изобщо отричат да са издавали процесните фактури с

получател дружеството жалбоподател.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на стоки и услуги по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ. Видно от заключението на вещото лице, процесните фактури са осчетоводени. Заключението на вещото лице в по-голямата си част представлява обобщение на фактическа информация, съдържаща се в писмените доказателства по делото – напр. посочването на месеците, в които определени фактури са издадени или датата на някои от другите релевантни документи, страните по доставките, според удостовереното във фактурите и предмета на доставките, според удостовереното във фактурите. Доколкото фактурите и протоколите към тях са частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените с тях факти, съдът следва да ги цени по вътрешно убеждение в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал. Същото важи за договорите, които са частни диспозитивни документи. Тези доказателства удостоверяват само, че страните, които са ги подписали са направили изявленията, които се съдържат в тях.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл. 180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на СЕО по дело С-152/02.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл. 25 от ЗДДС за доставки от посочените по –горе доставчици, и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т. 2, вр. с чл. 69, ал. 1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС за процесните данъчни периоди.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със

събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес и при съобразяване с решението на СЕС по дело С-438/22, Решение № 2942 от 12.03.2024г. по адм. дело № 10142/2023г. по описа на ВАС. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 23 885.37 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Първо отделение, 63 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кооперация Лъч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представявано от управителя Д. П. Р., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221021001179-091-001/17.08.2023г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1652/17.11.2023г., на Директора на Дирекция "ОДОП" С., за установените резултати по ЗДДС за периодите от м. 01.2016г. до 08.2016г. и от м. 10.2016г. до м. 12.2020г. в общ размер на 314 001.19 лв. и лихви за забава в общ размер на 166 883.15лв.

ОСЪЖДА „Кооперация Лъч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представлявано от управителя Д. П. Р., да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] сумата в размер на 23 885.37 лв. / двадесет и три хиляди осемстотин осемдесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: